

Grundlaget

v. Jørgen Aagaard

At se ind i øjnene på et nyfødt barn kan være noget helt særligt - et blik, helt åbent, og uden forbehold - intet ja og intet nej - blot væren.

I mødet med barnet glider vores egne forbehold, i et glimt, af os. Inderligt genkendeligt ligger det lige under huden - det åbne og uforbeholdne menneske.

Der er en almindelig forståelse af at overleve og klare sig her i livet, kræver noget ganske andet end denne uskyldige, helt åbne og uforbeholdne væren, som vi kan møde hos barnet. At vi må udvikle 'et jeg', en stærk identitet, for at vi kan blive levedygtige individer og gode samfundsborgere. Og at denne 'jeg-udvikling' har en pris, nemlig tabet af uskylden - en 'sløring' af det uforbeholdne - at vi i vores smertelige selvforståelse er adskilt fra hinanden og Gud.

I den Kristne spiritualitet er indbygget en anerkendelse af at jeget, på paradoksal vis, er et nødvendigt slør - et slør, der afslører vort menneskelige sårbare selv - og Kristus` åbne åndehul ind i dette selv i form af vores tro, savn og længsel. Og at netop disse - tro, savn og længsel - også hedder tro, håb og kærlighed og at disse både er drivkraften til at gå den spirituelle vej - og, i sig selv, er vejen. Kristen Spiritualitet handler om `at blive det, vi er` - at lære sig at se gennem sløret og genkende det menneskeansigt vi bærer med os i det skjulte - dette uforbeholdne ansigt, vi glædes over, når vi, i glimt, genkender det hos os selv og andre - det ansigt, hvorved vi bliver hinandens medmennesker.